

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie: 24 koron	półrocznie: 12 koron	kwartalnie: 6 koron	miesięcznie: 2 korony
W mieście	24	12	6	2
W Austro-Węgrzech	32	16	8	2 kor. 70 h.
z jednorazową przesyłką poczt.	38	19	9 kor. 60 h.	8 „ 20 „
z dwurazową	44	22	11 kor. 20 h.	10 „ 20 „
W Państwie Niemieckim	36	18	9 koron	3 „
W innych państwach	48	24	12	4 „

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Oleśkiewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płehna, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: administracja „Nowej Reformy”. — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Składowa. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Ekiera, ul. Karmelińska 18.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie: Biuro dzienników: Ludwik Płoh, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokolowski, Pałac Izasmana 9. — W Przemyślu: Hesseles. — W Jarosławiu: A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Oldschmid (sprzedawca pojedynczych numerów), Wollzeile 6. — M. Jukes Neufeld, Hauptstaatsbibliothek & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wiedniu). A. Oppelk. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norwimberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu: Société Matuelle de Publicité Lorette, directeur, 1 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy” za płatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. Nadesłane po 60 h od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h, następny po 10 h od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy” (prospekty, okrytki, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Walka z drożyzną mięsa.

Drożyzna mięsa, przybierająca w dwóch państwach środkowo-europejskich, w Austrii i Niemczech, rozmiary wprost katastrofalne, pobudza prasę, organizacje społeczne i czynniki administracyjne, tu i tam, do coraz nowych badań i rozważań przyczyn tego fatalnego objawu, oraz kwestii, jakimi środkami najpewniej i najskuteczniej usunąć go można. I znów, jak zawsze w takich razach, stanęły wrogo naprzeciw siebie dwa obozy, producenci i konsumenci; każdy z nich inaczej objaw ten tłumaczy, inne zaleca środki zaradcze. Z polemik wzajemnych atoli i ze wszystkich badań dotychczasowych wynika już jasno i dowodnie, że producenci, w tym wypadku agrariusze, nie mają racji po swej stronie, że natomiast racja jest w zupełności po stronie konsumentów — zwłaszcza tego ich twierdzenia, że w Niemczech już stale, w Austrii zaś może jeszcze tylko przejściowo, lecz na razie faktycznie, krajowa produkcja mięsa absolutnie nie wystarcza na pokrycie konsumpcyjnego potrzeb ludności.

W Niemczech wiadomo o tem już od dawna. Nie ulegało to już żadnej wątpliwości, od kąd się okazało, że dwie trzecie olbrzymiej ludności tego państwa żyje z przemysłu i handlu i innych zawodów zarobkowych miejskich, a tylko jedna trzecia trudni się jeszcze produkcją rolniczą, od kąd statystycznie stwierdzono, w jak szybkiej mierze wzrasta dobrobyt-owy dwóch trzecich, a więc przemysłowej ludności, a tem samem ich zapotrzebowanie także pokarmów mięsnych. Kola agrarne w Niemczech, brońże energicznie swoich interesów, mimo to uznają tego nie chcieli; nie można jednak zaprzeczyć, że usilną pracą oraz intensywnymi wysiłkami starali się udowodnić, iż tak że jeszcze nie jest, że wydajność rolniczej kultury w tem państwie nie stanęła u ostatniego kresu, że może się jeszcze znacznie powiększyć i uczynić zadość potrzebom krajowej konsumpcji. Przez chwilę też wspaniałe wprost rezultaty, jakie osiągnięto tam w tym kierunku; fakt, że n. p. ilość bydła doprowadzona w niektórych okolicach w Niemczech do 55 sztuk na jednym hektarze, a ilość nierogacizny do 65 sztuk na tej samej przestrzeni (w Austrii przeciętnie 37 względnie 19 sztuk; w Galicji 36, względnie 12 sztuk) — wywoływały przynajmniej złudzenie, że zadanie to jeszcze możliwe. Lecz nie trwało to długo. Nieurodzaj roślin pastwinych w jednym tylko roku rozwił to złudzenie zupełnie i okazał, że nawet najintensywniejsza kultura rolna w Niemczech nie zdoła już wyżywić własnymi produktami wzrastającej niezmiernie szybko z roku na rok ludności państwa. Mimo to drożyzna mięsa nie dała się odczuć tam zbyt dotkliwie od razu, ponieważ łagodnił ją jeszcze dość znaczny dowóz bydła i nierogacizny z Austrii. Dopiero gdy także w tem państwie rezerwoar produkcji mięsnej zaczął się wyczerpywać, brak mięsa osiągnął rozmiarów przerażających.

W Austro-Węgrzech sytuacja przedstawia się jeszcze nieco inaczej. Podczas, gdy w Niemczech przypada już blisko 120 mieszkańców na jeden kwadratowy kilometr, gęstość zaludnienia monarchii austro-węgierskiej wraz z Bośnią dosięga może obecnie najwyższy 78 do 80 głów na takim obszarze. W Austrii wprawdzie zbliża się ona już do gęstości zaludnienia w Niemczech, za to w krajach korony węgierskiej jest zawsze jeszcze znacznie niższa, a ponieważ ludność Austrii może, bez cel i innych ograni-

czeń, czerpać z nadmiaru węgierskiej produkcji rolniczej, więc ogólna ta produkcja stanowczo powinna jeszcze wystarczyć na wyżywienie wszystkich mieszkańców państwa, i to bez zbytniego napięcia cen płodów rolniczych.

Dziś tymczasem stwierdzono już dowodnie, że i tutaj rolnictwo nie czyni zadość temu zadaniu, że ogólnej konsumpcji mięsa pokryć nie jest w stanie, że po prostu i tutaj powstał już brak inwentarza mięsnego. Tutaj atoli inne na to składają się przyczyny. — przedewszystkiem przeciętnie biorąc, daleko niższy, niż w Niemczech, stan kultury i produkcji rolniczej, oraz, co tylokrrotnie już stwierdzono, brak dobrej woli w kołach agrarnych do powiększenia tej produkcji drogą intensywniejszej, a więc móżolniejszej, pracy i większych wysiłków umysłowych wymagającej gospodarki. Rolnictwu w Austrii i na Węgrzech nie można oszczędzić zaruntu, że woli zapewniać sobie odpowiednią rentę z ziemi, zamiast naturalnym, racjonalnym rozwojem gospodarstwa, głównie szkodliwym środkami, jak wysokiemi dżmami, względnie zupełnym zabronieniem dowozu produktów rolniczych z poza granic państwa, subwencjami państwowymi i t. p.

I tem się tłumaczy, że wzrost produkcji rolnej w Austro-Węgrzech, zwłaszcza zaś produkcji mięsa, nie dotrzymał kroku mnożeniu się ludności, że był i jest daleko powolniejszy. Stan liczebny bydła i nierogacizny wymaga się w krajach austro-węgierskich corocznie ledwie o ułamek procentu, niekiedy ustaje zupełnie, podczas gdy ludność państwa wzrasta rocznie mniej więcej o cały jeden procent, o blisko, a może i przeszło 500.000 głów. Do tego przyczyna się inna jeszcze okoliczność wielkiej wagi, która konieczność przy ocenie stosunków brać należy w rachubę. Otóż w Austro-Węgrzech dokonuje się także szybko odpływ ludności węgierskiej, rolniczej do miast, przetrzymując się jej do przemysłowych źródeł zarobkowania. Ewolucja ta, dając tę część ludności wyższe zarobki, sprawia przeto, że przechodzi ona od żywienia się, przeważnie produktami roślinnymi do większej konsumpcji mięsa, że przez to konsumpcja mięsa w jeszcze szybszym powiększa się tempie. Ponieważ zaś i eksport zwierząt mięsnych z Austro-Węgier do Niemiec nietylko się nie zmniejszał, lecz często, wobec wzrastającego tam braku mięsa, jeszcze się wzmagał, musiała nadejść chwila, w której produkcja krajowa w Austro-Węgrzech okazała się niewystarczającą do pokrycia konsumpcji. Chwila ta nadeszła już w całej pełni i dziś mamy faktyczny niedobór mięsa krajowego, któremu nawet najzgorzalszy agrariusz zaprzeczyć nie może.

Stan taki można było przewidzieć z matematyczną niemal dokładnością po doświadczeniach całego szeregu lat ostatnich. Przewidywano go też w kołach konsumentów i wobec tego reprezentacye kół tych w ciałach prawodawczych starały się usilnie zapobiedz grożącej katastrofie drożyznianej przez uzyskanie dowozu bydła z poza granic państwa. Słery agrarne tymczasem, posiadające w Austro-Węgrzech znaczną jeszcze przewagę polityczną, przez szereg lat nie dopuszczały do tego, a w końcu, gdy nacisku opinii publicznej dłużej, już zupełnie ignorować nie było można, zgodziły się na to jedynie w bardzo nieznacznej, wręcz niedostatecznej mierze. Wówczas zaś okazało się, że i to drobne ustępstwo jest już niemal bezprzedmiotowe. Produkcja bowiem bydła i mięsa w południowych krajach ościennych, w Rumunii i Serbii, mając zamknięty wywóz do Austrii, postarała się tymczasem o inne drogi i pola zby-

tu. I stało się, że gdy wreszcie otwarto znów granicę dla pewnej przynajmniej ilości bydła rumuńskiego, dowóz stamtąd nie dopisał nawet w tej małej ilości.

Zniesienie jednorocznych ochotników.

(Telefonem).

Wiedeń, 14 września.

W ministerstwie wojny toczą się narady co do ewentualnego zniesienia instytucji jednorocznych ochotników, z okazji nowej ustawy wojskowej, która ma być przedłożoną obu parlamentom.

Jeden z szefów sekcji w ministerstwie oświaty zwrócił się z zapytaniem w tej sprawie do ministerstwa wojny. Ministerstwo odpowiedziało, że istotnie toczą się takie narady. Zarząd wojskowy ma bowiem dosyć oficerów rezerwowych, a za mało podoficerów.

Do rozwiązania tej kwestii ma zarząd wojskowy dwie ewentualności: albo utrzymanie prawa służby jednorocznej z ograniczeniem uprawnień, albo zniesienie tej instytucji. Rosya nosi się również z takim zamiarem, Francja zaś uczyniła to już przed kilku laty, gdyż z powodu zmniejszenia się liczby ludności zmniejszyła się ogólna liczba żołnierzy.

Dymisyja księcia Radolina.

(Tel. „N. Reformy”).

Berlin, 14 września.

Kancelarz Bethmann-Hollweg wystosował niedawno do ambasadora niemieckiego w Paryżu ks. Radolina list, w którym wyraża opinię, że ze względu na jego podeszły wiek (70 lat), niezadawalający stan zdrowia i zły słuch, byłoby okrucieństwem, gdyby nadal chciał obciążać go odpowiedzialnością stanowiskiem ambasadora paryskiego. Byłoby dobrze, gdyby z urzędu ustąpił.

Ks. Radolin musiał wobec tego podać się do dymisyji. Uczynił to jednak bardzo niechętnie, już chociaż dlatego, że stanowisko ambasadora w Paryżu należy do najbarziej pożądanych, ponieważ przynosi rocznie 150.000 marek dochodu.

O stanowisku to starał się były sekretarz stanu Schoen.

Z drugiej strony Bethmann-Hollweg był niechętny ks. Radolinowi, ponieważ już kilka razy mówiono o tem, że ks. Radolin czyni zabiegi o kanclerstwo.

Ks. Radolin mówił wczoraj na uczcie pożegnalnej, na jego cześć urządzonej, z wielkim rozgorznięciem o swoim ustąpieniu, które — jak oświadczył — nastąpiło wbrew jego woli, gdyż czuje się jeszcze na siłach piastować ten odpowiedzialny urząd.

Dzienniki zapowiadają, że sprawa ta wywoła żywe echo w parlamencie niemieckim.

Fiasko pożyczki węgierskiej.

(Telefonem).

Wiedeń, 14 września.

„N. Fr. Presse” twierdzi, że przyczyną rozbiicia układów o pożyczkę węgierską we Francji było trójprzymierze. Mocarstwa trójporozumienia, głównie zaś Anglia i

Rosya, agitowały od dłuższego czasu we Francji przeciw tej pożyczce. Rosya miała w tem interes gospodarczy, Anglia zaś chciała w ten sposób osłabić powagę trójprzymierza.

Dzienniki angielskie szłyby z bankierów francuskich, pisząc, że dają pieniądze na wyostrzenie brzozy, skierowanej pośrednio przeciw Francji.

Projekty kanałowe.

III.

W części finansowej zajmuje się dodatkowa publikacja ministerstwa do projektów kanałowych nasamprzód kwestyją, w jaki sposób obliczyć należy całą kwotę kosztów budowy tych kanałów? Pierwotnie także w kołach rządowych przeważało zdanie, że pożyczka, którą na ten cel zaciągnąć należy, ma osiągnąć wysokości jedynie czystych, faktycznych kosztów budowy i wydatków na sprawienie urządzeń komunikacyjnych na kanałach, że natomiast oprocentowanie tej pożyczki podczas trwania budowy ma być pokrywane z dochodów państwa „a fonds perdu”. Zdanie to motywowano w ten sposób, że państwo wa wprost obowiązkiem popierania takich przedsięwzięć, które mogą się przyczynić do znacznego rozwoju handlu i przemysłu i do podniesienia dobrobytu ludności. Dziś słery rządowe zmieniają swoje zapatrywania i uważają za jedynie wskazane zajęcie ściśle „kupieckiego” stanowiska w tej sprawie, które wymaga, ażeby do kosztów budowy doli, czono: a) stratę na kursie przy emisji pożyczki kanałowej, dalej b) także wszystkie interkalary, a więc oprocentowanie pożyczki podczas trwania budowy. Stratę na kursie oblicza rząd na siedm procent, a interkalary na 4 procent.

Ten sposób traktowania sprawy znacznie też podnosi wysokość zaciąganej się mającej pożyczki, a uważają, że czyste koszty budowy kanału Dunaj-Wisła preliniuowano na 359 milionów koron, wskutek doliczenia do nich strat na kursie, oraz interkalary, potrzebną będzie na ich pokrycie pożyczka wysokości 451 milionów; tak samo zaś na pokrycie czystych kosztów budowy kanału Wisła-Dniestr w kwocie 2777 milionów koron ma być zaciągnięta pożyczka w kwocie blisko 348 milionów koron.

Jest to stanowisko netylko kupieckie, ale fiskalne; zamiar złożenia wszelkich z budową połączonych kosztów wyłącznie na samo przedsiębiorstwo kanałowe, a wraz z tem ukryte pragnienie zrażenia do budowy kanałów opinii publicznej zbyt wysoką cyfrą kosztów.

Razem też na całą tę drogę wodną, od Dunaju do Dniestru, wyliczone, jako niezbędne potrzebna kwota 798.724.000 koron, a więc blisko 800 milionów koron!

Kanał Dunaj-Wisła-Dniestr.

Koszta oprocentowania i amortyzacji tej kwoty wyniosłyby po wybudowaniu kanałów ogółem 329 milionów koron rocznie. Ponieważ zaś własne dochody kanału preliniuuje rząd na 2 1/2 procent od kosztów budowy, a więc na mniej więcej 20 mil. koron, skarb państwa i kraje przez które kanały te przeprowadzone być mają, zmuszone byłoby dopłacać potem jeszcze blisko 13 mil. koron rocznie. Publikacja rządowa stara się to przedstawić jako ciężar zbyt wielki; każdy nieuprzedzony natomiast przyznać musi, że państwo, którego budżet roczny przekracza dwa i pół miliarda koron, które do swoich kolei żelaznych dopłaca rocznie 70 do 80 mil. koron, śmiało taką kwotę ponosić może

wobec olbrzymich korzyści, jakie kanał ten przyniosłby kilku państwom pośrednio całej monarchii. Z tych 13 milionów przypadłoby zresztą na poszczególne państwa tej bezpośrednio interesowane kraje 12 1/2 procent, więc około 17 mil. koron (na Galicję 700.000 koron) — tak, że wydatek państwa ograniczyłby się najwyżej do 11 mil. koron rocznie. Kraj nasz z chęcią zaś zapewne poniosłby wydatek tych 700 tysięcy koron, gdyby mógł uzyskać taką drogą wodną — od Dniestru do Dunaju.

Rząd wyraża przeto wątpliwość, czy targi pieniężne, wyczerpane już innemi pożyczkami zdobyłyby się na tak ogromny nowy kredyt i obawia się, że w danym razie osiągnięcie połączone byłoby z jeszcze większą stratą kursu. I wobec tego porusza myśl oddania budowy w całości prywatnemu konsorcjum — z zagwarantowaniem mu czterech procent od wydanej na budowę sumy. Co do kanału Dunaj-Odra, to już w roku 1892 otrzymał rząd tego rodzaju ofertę od firm francuskich Haller i Dietz Monin, a i teraz ofert takich nadeszło kilka. Dlaczego więc rząd z nich nie korzysta ani korzystać nie chce?

Udzielona prywatnemu konsorcjum koncesja wygasłaby po 90 latach i wówczas całe to przedsięwzięcie komunikacyjne przypadłoby w udziale państwu, które zresztą już w ciągu tych 90 lat partycypowałoby w czystych zyskach z kanałów. A że zyski takie będą, to chyba żadnej nie ulega wątpliwości.

Rząd atoli kanałów, któreby przedewszystkiem Galicji przyniosły ogromne korzyści, budować nie chce, czy to ze względu na interes niemiecki w zagłębiu morawsko-śląskim, czy też — jak twierdzi „Zeit” — ze względu na opór rządu niemieckiego — lecz pragnie ująć tę sprawę przez ofiarowanie Galicji kanału wewnętrznego, któryby wprawdzie krajowi temu niewielkie tylko dawał korzyści, lecz za to nie niewielki przemysłowy — „Kohlenbaronów” na zachodzie, ani też rządu pruskiego. I tym kanałem wewnętrznym galicyjskim zajmuje się ostatni ustep publikacji rządowej.

Kanał galicyjski.

Koszta jego budowy wyniosłaby — gdyby łączony jedynie Wisłę z Dniestrem — 348 milionów koron, wraz z przedłużeniem go do Oświęcimia 404 miliony koron. Ponieważ zaś bez tego przedłużenia nie miałoby on absolutnie żadnej wartości, więc tylko wraz z nim można go brać w rachubę. Co więcej, należałoby jeszcze doliczyć do tej kwoty kosztu budowy bocznego kanału aż do Jaworzna, ponieważ bez takiego połączenia wodnego — jak to już poprzednio wykazaliśmy na podstawie obliczeń tej publikacji, transport węgla do wschodniej Galicji kanałem nie byłby tańszy od transportu kolejowego. A głównie na ten transport kanał Wisła-Dniestr liczyć może. Jeśli bowiem, jak wykazuje dotychczas tabela, Galicja importuje rocznie 744 tysięcy ton węgla, przyspuszczając można, że mniej więcej połowa tej ilości płynęłaby kanałem na wschód, nie licząc węgla krajowego.

Powyżej podane koszty budowy obliczone są na tej podstawie, że po kanale wewnętrznym galicyjskim krajowy będzie statki o pojemności 600 ton. Gdyby urządzono go dla statków o pojemności tylko 400 ton, kosztu budowy zredukowałoby się o 6 i pół procent, a więc o 25 do 30 milionów koron.

Koszta oprocentowania i amortyzacji tej kwoty (404 mil. koron) — wyniosłaby, po wybudowaniu kanału Oświęcim-Kraków-Dniestr, 166 mil. koron, z czego około 2 milionów przypadłoby

HELENA ROMER.

MAJAKI.

(Ciąg dalszy.)

Wstępując na schody śmiała się sama do siebie z radością niespodzianki przyjazdu kochanych towarzyszy dawnych, wesółych czasów. Zdążyła się już koniecznie, że teraz wszystko się ułoży doskonale, że przeciw otaczają ją serca przyjaźne, że w atmosferze szczęścia i pogody, jaka rozciągała się koło siebie Steccy, w rozmowach z Witą, a przedewszystkiem w ujmującym, serdecznym stosunku, jaki ją łączył z Rysiem, znajdzie ulgę po przebytych kłóskach i zapomnieniu kłósk.

Wiedziała, że „Bratek” wydobędzie z niej subtelna swą troskliwość, wszystek jad i niezdolne troski i zamieni je w cudowność, jasność i niefrasobliwą pogodę; z tym młodym kuzynem łączyła ją od dziecka braterski istotnie związek. Był jej zawsze najbliższą istotą, i choć swym fantastycznym charakterem i donzuanowską tyranią względem kobiet nie wywierał na nią wpływu, przecie nie było okoliczności w życiu, któreby Zdenka nie lubiła z nim przeżyć, lub mu o niej opowiedzieć.

Był jej tym wiernym zwierciadłem, gdzie mogła oglądać swe czyny i uczucia złe, czy dobre i czerpać pomoc do dalszych zamysłów. Nie było mowy o tem, by artystyczny, zajęty muzyką, podróżami lub sportem Rys był jej towarzyszem w sprawach niebezpiecznych, lub ciężkich, do tego nie była stworzona jego niezwykła piękność, ani wtywny wdzięk, zo-

stawiający go bez współzawodników w towarzystwie kobiet. Ale rozkoszne, małe skryteczki serca, kąciki szepczących zwierzeń, tęsknotki wieczornych marzeń umiał słodki Bratek kołować rozkosznie muzyką, słowem miękkiem, samą obecnością swoją.

Przyjeżdża do wiadomości i obudziła w sobie potrzebę zastanowienia się, a nawet zamartwienia nad zamiarem Rysów wyjechać zupełnie za granicę, ale wnet odłożyła przezwornie tę sprawę do późniejszego czasu, a odświeżona i radośna, dowiedziawszy się, że Steccy są u siebie, szybko przeszła długie korytarze i po zapukaniu weszła do pokoju.

Znalazła się wnet wśród okrzyków powitalnych w ramionach Wity, której tęskne oczy zasłzy cichymi łzami, podczas gdy w milczeniu okrywała Zdenkę pocałunkami. Rys natomiast wypadł z drugiego pokoju w rannym „pyjama” mieniącym się przepychem indyjskich jedwabi i wśród uścisków zasyłał kuzynkę tysiącami pieśszciliwych nazw, radośnych konceptów i znanych przekleństw. Na chwilę wydało się Zdence, że znikły z jej pamięci lata zniekania i żaloby, a wróciły rozkoszne, dziecinne czasy figlów z „Bratkiem”; beznadziejnie, przerywany gwar, podnosił się i milkił pod wpływem wzruszenia, te pół nieśmiało, pół trwoniące pytania ludzi bliskich sobie, a spotykających się po dłuższym rozstaniu. Steccy zresztą nie mieli o co pytać, wiedzieli z listów Zdenki o śmierci jej ojca, spowodowanej wiadomością o stanie interesów Radolińskiego, który z chorobliwą rozrzućnością tracił pieniądze, aż padł powalony paralizem w czasie, gdy dla wyciągnięcia reszty korzyści z majątku żony traktował z niemieckimi kupcami o kolonizację Królówód. Wiedzieli w jakim chaosie zawiąły się interesy została młoda kobieta zrozpaczona śmiercią uwielbianego

ojca, oburzona, bezlitośnie obojętna na nieuleczalną chorobę męża. Steccy byli wtedy w amerykańskiej ekspedycji na Himalaje i wiadomości o tem wszystkim przyszły do nich za późno, by przyjazdem swoim mogli jej w czem pomóc; zresztą Zdenka ogólnikowo tylko przyznawała się do kłopotów, a Rys, znający ją dobrze, orzekł, że gdy przeżyje swój ból, „wszystko będzie znów w porządku”. Obecnie stwierdzał z radością, że już się tak stało, że buja żywotność jej młodego organizmu wzięła górę nad smutkami i cięszty się widokiim uroczym kuzynki, gdyż jego pogański kłut życia nie znosił koło siebie cierpienia, ani jego objawów. Sam bowiem nie doświadczał nic podobnego i wszelkie nędze, troski, kłęski napastujące ludzkość miały jego doskonałą na nie obojętność, jakby beznadziejnie wobec zamkniętego w sobie, niedostępnego szczęścia.

Zdenka gawędząc przyglądała się im obojgu nie bez pewnego zdziwienia, rosło w niej wrzenie niemiłe, jakby obecność tych dwojga ludzi. Długie podróże podzwrotnikowe oziłocy smagława cę Rysa, nadając jej ton alabastru prześwieconego słońcem, jego niezwykła piękność posagu i lalki zarazem, cudownie regularne a rozmarzone rysy, kobiecy prawie owal twarzy, bez zarostu wargi o delikatnym rysunku, oraz strój wyrafionowaty modny, nadawały mu cechę kosmopolitycznego dandy, zaś krótkie, w pukle zwinięte płoże włosy Wity, jej strój american girl, krótki i sportowy, rozrzucone koło nich egzotyczne wspomnienia, wszystko to było tak dalekie od rzeczy przeżytych obecnie przez Zdenkę, że opanował ją niepokój jakby i zmieszanie. Spotykali się rozszedłszy się z tych samych światów na innej arenie życiowej i... nie tej samej. Przeto zauważyła, że Wita była mizerna i smutna, a da-

wny jej wdzięk dzikiej rusalki przyszył w jakąś senną nonszalancję. Pomyślała zaraz, że zapewne projekt sprzedaży Peteszy był tego przyczyną, wiedziała bowiem, że Wita miała w najwyższym stopniu rozwiniętą instynktu rodzinną i domową, a waleśała się po całym świecie tylko przez bezgraniczną miłość dla pięknej męża, który wyszkoł ją na doskonałego towarzysza wszystkich ekscentrycznych sportów, oraz ciagłych, hulaszczyczych zabaw w najlepszym zresztą gatunku.

Na to używał swego dużego majątku. Rys kochał kilkanaście razy do roku swą piękność, szczęście i zdrowie na wycieczkach automobilowych lub konnych, polowaniach na tygrysy czy słońce, wycieczkach balonami lub na nieznane szczyty, z nieznadłą ochęcią spełniał swe zachcianki i szukał nowych, zbierając mimochodem serca ludzkie bez różnicy płci, wieku i stanu, i w tem także nabierając wprawy i stylu sportu, a nadzwyczajną łatwość powodzenia i niewolnicze hołdy spowodowane jego pięknością wyrzobił w nim łagodny, ale straszliwy cynizm i zepsucie.

W rozmowie Wita spytała Zdenkę, czy wie o projekcie sprzedaży Peteszy?

— Tak, ale powiedz, dlaczego Rys nie chce zostać w kraju — spytała — przecie teraz właśnie będzie tu lepiej, swobodniej żyć i tak ludzi potrzeba.

— Pomów z nim o tem, a zaręczam ci, że nie wróciś do tego tematu, jak ja nie wracam.

— Bratku, chodź no tu do nas — zawołała Zdenka do drugiego pokoju — powiedz, dlaczego ty chcesz się wynieść z kraju? I to w takim czasie? Nie wstyd Ci?

— Oj mała, mała! zawsze taka sama! Już ci Wita naskarżyła na mnie! Nie złotko, nie

chcę tu zostać i nie wstydę się, żebyś wiedziała, bo niema tu dla mnie miejsca w tej Gehennie wiecznego rozdzierania szat, jałowych łez i zóciowych wrzasków. Trzeba żyć swoim życiem, Zdenko, i ty to rozumiesz doskonale. Nic tu po mnie, nie zastępuję się nigdy do warunków, które mi są antypatyczne, bo uważam dysharmonię moich instynktów z otoczeniem za beczny dramat i bezcelowy. W dodatku ja bym go grał bardzo źle. Pamiętaj że nasze rozkoszne książki z dzieciństwa lat, Zdenko? I nasze prześliczne, harmonijne dzieciństwo... Jakże mi żal wuja! Ten umiał żyć pięknie... jaki to żal... Nie chcę o tem mówić naturalnie, ale widzieć ciebie, Zdenko, samą... samą... a no, przejechał się po tobie los, siostrzyczko, a takie to zawsze uroczyste i pętnie, jakby nigdy nie...

— Oj, bratku... tak lepiej nie mówić... życie płynie... płynie... i ciągle nowe przychodzą chwile, żywe, tętniące... dlatego można żyć mimo wszystko; ból, łzy, śmiech, radość... konieczne to... niech będzie.

— Nie mam twej filozofii... to potęguję przeciw jakiemu bądź cierpieniu. To potęguję bezprawie. Nie wolno, żeby mnie ktoś dotykał brudnymi palcami, a tu los ma się nademną znęcać? Nie pozwalam!

— Ogromnie się on pyta i dużo sobie z tego robi!

— Tak się zdaje... ja wiem doskonale, że stać się musi to, co ja chcę, tem bardziej, że wymagam rzeczy niezależnej od ludzi, ani im służącej — pragnę tylko piękna i estetyki. No i... trochę, czasami dużo... miłości... — popatrzała niby przełotnie na Witę — rozmaite miłości... o ile jest tam jaka rozmaitość.

(C. d. n.)

rocznie na Galicję. O ile wydalek ten zmniejszyłby się przez własne dochody kanału, publikacja rządowa nie wyjawia, ponieważ rząd nie ma jeszcze żadnych podstaw statystycznych do takiego nawet przypuszczalnego obliczenia. Rząd zrosną na własne ryzyko i tego kanału budować nie chce, lecz, jak wiadomo, pragnie ten ciężar złożyć na barki Galicji, a sam wycofać się z całej afery kanałowej z jednorazowym datkiem 120 mil. koron. Taką kwotę ma otrzymać Galicja w razie, jeżeli sama zechce podjąć się budowy tego kanału. Resztę kosztów budowy ma zebrać sama albo drogą krajowej pożyczki z zagwarantowaniem przez państwo i kraj oprocentowaniem, albo przy współudziale prywatnego kapitału w innej formie.

Publikacja rządowa przewiduje atoli — jak wiadomo — trzeci jeszcze sposób wykonania tego wewnętrzno-galicjskiego kanału, a mianowicie oddanie budowy prywatnemu konsorcjum akcyjnemu. W takim razie to konsorcjum otrzymałoby owe 120 milionów zasilku państwowego, nadto zaś od kraju (Galicji) dalsze 12½ procent ogólnej sumy kosztów, a więc około 50 milionów koron, wreszcie gwarantując oprocentowania reszty. Państwo i kraj wzięłyby w wysokości dostarczonych sum akcje zakładowe, prywatni zaś akcyonariusze otrzymaliby akcje pierwszeństwa.

Wielki ciężar a mała korzyść.

Tak przedstawiają się projekty kanałowe według tej publikacji rządowej. Zdanie nasze o kanale wewnętrzno-galicjskim — już wypowiedzieliśmy. Bez połączenia go z zachodem, z Odrą i Dunajem, komercyjna i komunikacyjna jego wartość jest bardzo mała i zapewne ani w przybliżeniu nie odpowiadała ciężarom, jakie kraj na koszt budowy wzięłby na siebie, obciążając przez to ogromnie swój i tak już zupełnie niedostateczny budżet. Jako ściśle wewnętrzna droga wodna, kanał ten mógłby służyć jedynie — jak to już zaznaczyliśmy — do transportu węgla z zachodu, z krakowskiego zagłębia, na wschód. Dla wywozu płodów wschodnio-galicjskich miałyby on tylko bardzo ograniczone znaczenie. Przedewszystkiem nie mogłaby z niego korzystać nafta, ponieważ musiałaby ją dowozić kolejka do kanału, a w Krakowie znów przeładowywać na pociągi kolejowe, co byłoby absolutnie nie opłacalne. Wątpliwa jest też rzecz, czy z tego samego powodu skierowałby się na ten kanał transport zboża z Rosji, który natomiast ogromnie podniósłby rentowność kanału, gdyby miał zapewnić dalszy spław kanałem Wisła Odra-Dunaj na zachód i północ.

Publikacja rządowa kończy się uwagą, że w razie przyjęcia przez parlament tego galicjskiego projektu kanałowego, okazałaby się potrzeba uchwalenia noweli do ustawy kanałowej. Zapewne zaś rząd pragnąłby takiej noweli, która by nosiła ustawę z roku 1901 i uchwiliła państwo od dalszego kłopotu z tą sprawą. Koło polskie popierałoby wprost samobójstwo, gdyby się na taki manewr zgodziło.

Z obozu narodowo-demokratycznego.

(Koresp. „N. Reformy“.)

Lwów, 13 września.

W niedzielę d. 11 b. m. odbyło się tutaj zgromadzenie posłów parlamentarnych i sejmowych, należących do stronnictwa narodowo-demokratycznego. Nie dowierając własnej powadze, nadwzajemnie mocno skutkiem całego szeregu nieopatrznych, nierozważnych kroków, użył prezydent stronnictwa osobistej powagi prezesa Głównego, który podpisał listy zapraszające na to zebranie, aby tylko zapewnić jak największy udział posłów. Mimo tego część zaproszonych nie przybyła wcale, niektórzy nie usprawiedliwili swej nieobecności, inni usprawiedliwili ją, jak mogli, częścią przybyłych zachowała się bieżnie podczas całonocnych obrad.

Rezultatem tych obrad jest niespodziewana zmiana taktyki na przyszłość najbliższą. Postanowiono bowiem złożyć ton walki na wszystkie strony, nie akcentować na razie dalszej walki przeciw rządowi krajowemu, nie wchodzić na nowo walki wśród lewicy sejmowej, nie grozić wystąpieniem z niej, jak w roku ubiegłym, w ogólności uczynić to, czego naprzód od dłuższego czasu domagało się wielu posłów parlamentarnych i sejmowych, a czemu sprzeciwiali się skrzydło radykalniejsze.

Niewątpliwie, zwrot ten przypisać należy osłabieniu obu grup poselskich narodowo-demokratycznych, a bardziej jeszcze obawie przed dalszym osłabieniem, które, mimo wszelkich zaprzeczeń, z pewnością zagraża temu stronnictwu. Jakkolwiek rzecz się ma, należy cieszyć się z tego zwrotu i wyrazić życzenie, aby był trwałym i aby nie skończyło się na taktycznej fałdzie, której celem byłoby odwrócenie od siebie zarzutów, aż nazbyt usprawiedliwionych, że stronnictwo rozpoczęło walkę przeciw wszystkim, tak, że nikt z nim nie może wejść w sojusz trwały.

Jeżeli się jednak zważy, że związek tego stronnictwa z grupą ks. Stojałowskiego jest teraz tak ścisły, iż na niedzielnym zgromadzeniu byli obecni posłowie z tej grupy (między nimi p. Stohandel), dalej, że w każdej grupie większość stanowią posłowie bardzo radykalnie usposobieni, to zupełnie uzasadnioną jest obawa, że uchwała niedzielną obliczona jest tylko na przyszłość najbliższą, aby uspokoić i uspić przeciwników i niechętnych, prześlagać może atakowanych, a postępowania stronnictwa podczas najbliższej sesji sejmowej nadać raczej charakter pozornej obrony, niż zaczepny.

Nowy to objaw taktyki prof. Grabskiego, zmierzającej widocznie do uspienia opinii publicznej. Liczyć się jednakże należy z faktem, że nie przestał on oddziaływać na grupę większości posłów narodowo-demokratycznych, stanowiąc i bez zastrzeżeń mu ulegających

(=).

Dzisiaj nie można już choćby z pewnym pozorem słuszności podnosić ze stanowiska interesów mieszkańców miasta Podgórze zarzut, iż przez połączenie z Krakowem ciężary podatkowe się tam wzmożą, lub że przemysł podgórski z powodu akcyzy cokolwiek ucierpi. Cyfry zupełnie ściśle, oświetlające opodatkowanie, budżety i obciążenie obu miast, wskazują przeciwnie, że połączenie z Krakowem przysporzy mieszkańcom Podgórze znacznych ulg w ciężarach podatkowych wskutek uwolnienia się od niektórych, uciążliwych bardzo podatków, których w Krakowie wcale się nie opłaca. Również stosunek długów do siły podatkowej i do całości budżetu nie jest w Krakowie bynajmniej gorszy, niż w Podgórzu. Wreszcie wielka szczupłość budżetu podgórskiego, oraz widoczna tendencja zaspakajania coraz to kosztowniejszych kulturalnych i gospodarczych potrzeb mieszkańców Podgórze, zmusza już obecnie zarząd tego miasta do projektowania bardzo znacznych pożyczek, co w naturalnym rozwoju spowodować musi w najbliższych latach dalsze, i to bardzo szybko podwyższenie dodatków gminnych.

Należy też podnieść jeszcze jedną okoliczność, która musi niepomysłnie oddziaływać na stosunki gospodarcze i finansowe m. Podgórze. Oto ciężary podatkowe, płacone przez mieszkańców Podgórze nie jest w rzecz swojej gminy, lecz na rzecz powiatu wielickiego, a od 1-go stycznia 1911 roku również na rzecz funduszu krajowego, w drobnej tylko mierze zwracają się gminie i mieszkańcom Podgórze pod postacią inwestycji lub świadczonej przez powiat lub kraj usług administracyjnych. Natomiast podatki płacone w Krakowie, który jest sam dla siebie powiatem, a zwolniony jest również od krajowych opłat szynkarskich, służą w nierównie wyższym stopniu własnym interesom mieszkańców Krakowa. Wynika stąd, że Kraków ma znacznie szerszy i swobodniejszy zakres działania w gospodarce swojej finansowej, niż Podgórze, które tak bardzo obciążone jest na rzecz innych, wyższych związków autonomicznych tj. powiatu i kraju.

Wykazawszy widoczne korzyści natury finansowej i podatkowej połączenia Podgórze z Krakowem, należy jeszcze oświetlić choćby pobieżnie najważniejsze kwestje administracyjne i gospodarcze, które bagła po prostu do skoncentrowania rozprószonej dzisiaj siły i do wytworzenia wspólnego centrum zarządu i gospodarki miejskiej.

Zagraniczne społeczeństwa wyprzedziły nas na wielu polach pracy społecznej — najbardziej zaś może na polu administracji gospodarczej i organizacji siły wytwórczej, celem jak najpełniejszego ich wyzyskania. Olbrzymie spółkowe i gminne przedsiębiorstwa, obciążone na szeroki zbyt i bardzo wielkie terytoria — to najnowsze i najdoskonalsze formy nowoczesnego przedsiębiorstwa wytwórczego. Tworzenie z jakichkolwiek powodów drobnych, a więc słabych i drogo produkujących przedsiębiorstw lub zakładów z zakresu komunikacji, produkcji wody, gazu, elektryczności i t. p. byłoby nieczem niesprawiedliwym marnowaniem bogactwa narodowego. Marnowanie takie jest tem szkodziwem, im społeczeństwo jakieś jest uboższe, a więc mniej zasobne w kapitały i fachowe siły techniczne.

Podczas gdy w zagranicznych państwach powstają coraz to licznie wielkie środowiska życia miejskiego, gdzie wspólny zakład gminny produkuje dla setek tysięcy lub milionów ludzi — projektuje się jeszcze dziś u nas, pod bokiem wielkiego miasta i w przedmiotu wytworzenia w nim jednej wspólnej organizacji, budowę odrębnego małego wodociągu lub rozszerzenie istniejącej drobnej stacji elektrycznej! Aby zniwelować kosztowność i nieproduktywność takiego postępowania, wystarczy przypomnieć, że dotychczasowe studia przedwstępne i wiercenia za wodą dla przyszłego wodociągu podgórskiego pochłonęły około 80.000 kor. Jestto wydatek dla Podgórze wprost olbrzymi, bo przeliczony na stosunki i rozmiary budżetu krakowskiego, daje sumę kolosalną około 1.300.000 K. Tak samo projektowany wydatek 1.200.000 kor. na wodociąg podgórski odpowiada sumie około 20 milionów dla Krakowa, podczas gdy w rzeczywistości wodociąg krakowski kosztował 1/5 część tej sumy t. j. około 4 milionów koron. Zupełnie analogiczne stosunki panują w dziedzinie gazu, elektryczności, tramwaju itp.

Rozwiązanie tych wszystkich zadań, mających pierwszorzędne dla obu miast znaczenie, dać może pomyślnie, dogodnie i tanio przeprowadzić, jeżeli stworzy się będzie wspólnymi siłami, dla wielkiego terytorium miejskiego, liczącego blisko dwieście tysięcy mieszkańców, pod jednolitym zarządem, przy pomocy milionowych kapitałów, wielkie zakłady i przedsiębiorstwa, stojące pod każdym względem na wyżynie obecnej techniki i ekonomiki gospodarczej. — Wszelkie rozpraszanie i rozdrabnianie sił musiałoby wyjść na szkodę najżywniejszych interesów zarówno mieszkańców Podgórze, jak Krakowa.

Kończąc nasze uwagi o jednej z najważniejszych kwestji, dotyczących przyszłego rozwoju obu miast, wyrażać musimy przekonanie, że interes publiczny przeważa niezaprzeczalnie przy rozstrzygnięciu tak wielkiego zagadnienia, jakim jest połączenie Podgórze z Krakowem w jedno wielkie środowisko polskiego życia narodowego, kulturalnego i gospodarczego.

Kronika.

Kraków, 14 września.

Dar Grunwaldzki. Do administracji „Nowej Reformy“ nadesłali:

Zofia Hanicka 15 kor., B. Zamorski 7 kor. 50 hal., zebrane na Krygu przy pożegnaniu p. Franciszka Niklasa.

Z teatru miejskiego. W krotkowłi Marlowe'a grają pp. Krysińska, Turowiecówna, Jarszewska, Łomska, Nowakowska, Zarzycka, Kopećowska, Stanisławska, M. Węgrzyn, Szymborski, Mielnicki, Maryański, Siemaszko i Jednowski.

Ze Związku turystycznego. Z powodu wyjazdu na urlop wiceprezesa dra Ludwika Schneidra czynności prezydenta krajowego Związku turystycznego objął delegat do wydziału dr Ignacy Wróbel.

Z Resursy urzędniczej. W niedzielę, d. 18 bm. o godz. 3 po poł. odbędzie się wieczerzka do Niepolic. W sobotę 24 bm. p. Bolesław Walewski wygłosi odczyt o pieśni polskiej. W sobotę 1 października odbędzie się przedstawienie amatorskie:

1) „Komedia o mężu, który był zazdrosny i o kapeluszu jego żony“ niechciała sceniczna w 1 akcie V. Sirandina. 2) „Barbarola“ — szkice do obrazu w stylu weneckim w 1 akcie M. Gawalewicz. 3) „Komedia o komisarni, który był wyrozumiały“ — sprawa policyjna w 1 akcie Jerzego Courtelina i Jul. Levy. Wstęp dla członków 1 K, dla gości 2 K. W sobotę 8 października: Tombola artystyczna z tanciami. Początek o godzinie 8 wieczór. Muzyka wojskowa 13 p. p. Wystawa fantów otwarta przez 3 dni przed zabawką. Wstęp 1 K. W sobotę 22 października przedstawienie amatorskie: „Flirt“, komedia w 4 aktach M. Bałuckiego. Wstęp dla członków 1 K, dla gości 2 K.

Ćwiczenia gimnastyczne w żydowskim Towarzystwie gimnastycznym rozpoczęła się d. 15 b. m. w sali szkoły ewangelickiej przy ul. Grodzkiej 60, i będą się odbywały dla kursów żeńskich we wtorki i czwartki od godz. 6 i pół do 8 i pół wieczorem, dla kursów męskich w poniedziałki, środy i soboty od godz. 7—9 wieczór. Wpisy w dyżurnym w godzinach ćwiczeń.

Ujęcie plantowego złodzieja. Policja aresztowała dzisiaj w nocy Józefa Tendera, lat 19, czeladnika krakiewskiego, który przechadzając się w nocy po plantach, okrajał śpiących ludzi na plantach. I tak w nocy z 27 na 28 zeszłego miesiąca ukradł w ten sposób Kazimierzowi Zabłockiemu zegarek wartości 13 kor., zaś z 31 na 1 bm. Wojciechowi Górze, prócz zegarka także pugilares z 6 kor.

Znaczna kradzież. Mojżesz Reich, kupiec z Łanęta, doniósł tutejszej policji, że w nocy z 12 na 13 b. m. skradziono mu w pociąg, zdążający do Krakowa, na przestrzeni między Łanęciem a Tarnowem, portfel z 45 dolarami, z 2 banknotami po 50 kor. oraz z kilkoma banknotami po 10 i 20 kor. Pod zarzutem tej kradzieży aresztowała policja 20-letniego Józefa Kiecura, który jechał tym samym pociągiem. Śledztwo przeciwko niemu toczy się dalej.

Z kraju.

Z obchodów grunwaldzkich. Piszą nam z Kolbuszowej: Niezwykłym dla naszego miasta dniem był dzień 14 sierpnia. Wstające słońce powitały salwy moździerzy, ulice miasta przystrojone flagami i nalepkami rozbijały dźwiękami muzyki, przypominającą mieszkańcom, że rozpoczyna się wielkie święto. Wkrótce gromadki wólcian z okolicznych wiosek zaczęły przesuwać się pieszo lub konno po ulicach miasta, dając na białą Kolbuszowej górnej. A wszyscy w strojach narodowych, ozdobionych kordami lub wstęgami. Wnet za nimi ukazały się nasze czamarki sokółstwa miejscowego i okolicznego, wnet zaś wiośnię w stołcu belny członków straży pożarnej, a za nimi młodzież gimnazjalna i stowarzyszenia dążą na białą, jako na punkt zborny. Stamtąd około 10 godzin ruszył barwny pochód przy dźwiękach muzyki sokółki do kościoła. W czasie nabożeństwa przemówił ks. Jan Markiewicz. Po „Te deum“ ruszył uroczysty pochód do sokółki, gdzie po świetnym przemówieniu p. Józefa Gocala, nastąpiło odsłonięcie tablicy pamiątkowej i oddanie jej pod pieczę Sokółki. Zgromadzone tłumy odpisywały „Boże coś Polskę“ i „Nie zginęła“ poczem rozwiązano pochód.

Taką była pierwsza część uroczystości. Drugą rozpoczął po południu odczyt popularny o Grunwaldzie wygłoszony przez p. Piotra Podewornego, a zakończono całą uroczystość przedstawieniem amatorskim. Odegrano mianowicie „Mindowe“ Stowarzyszenia. Obszerna sala sokółki nie mogła pomieścić licznie zgromadzonej publiczności, nie żałującej oznak szacunku dla amatorów, którzy przeważnie odegrali swoje role bez zarzutu.

Urządzeniem uroczystości zajął się założony z inicjatywy Sokółki kolbuszowskiego komitet, z którym współdziałały wszystkie Towarzystwa miejscowe, jako to: Towarzystwo szkoły ludowej, Straż pożarna ochotnicza, Resursa powiatowa i Towarzystwo „Przyjaźni“.

Obchód grunwaldzki w Zabierzowie i poświęcenie krzyża na Skale Kmita, z przyczyną od komitetu niezależnych, został odłożony na październik. Komitet uprasza o łaskawe datki na krzyż, gdyż od tego zależeć będzie główny akt obchodu narodowego. Blizsze szczegóły będą ogłoszone z końcem września.

Biała, 13 września. Jak swego czasu doniesiono, reżent Ignacy Steur w Białej, kierownik tutejszej filii wiedeńskiego Towarzystwa reżentów dla spieniania odpadków z reżentów, sprzeniewierzył na szkodę Towarzystwa w spółce z buchalterem Silberpiecem 26.800 koron. Podczas rewizji znaleziono u Steura 30.000 koron. Silberpiec zmarł. Ignacy Steur odpowiadał za swój czyn w piątek i sobotę przed ławą przysięgłych w Wadowicach i został za zbrodnie oszustwa skazany na dwa lata ciężkiego więzienia.

Nowy Sącz, 13 września. (Festyn Sokółki. — Dworzec kolejowy).

I znowu miniatura obchodu grunwaldzkiego i zlotu sokolego. — Znowu przybyli Sokółki z Grybowa, Starogo Sącza, Limanowej, aby wspólnie z Sokółkami nowosądeckimi zaproszonymi w czasie festynu ćwiczenia grunwaldzkie tym, którzy nie mogli wyjechać ich w Krakowie. Świeżycza prowadziła nacelnik Langier, przy pomocy drubów: Michalka i Złoroffa. Orkiestra „Harmonii“ dyrygował inżynier Jasiński. Ćwiczenia wypadły z całą precyzją. Po festynie odbył się rejonu Sokółki. Komitet dołożył wiele starań i wywiązał się z akcyi doskonale.

Nowy dworzec kolejowy, będący na ukończeniu, przyozdabiają wewnątrz w obrazy na płótnie, przedstawiające widoki z Plenn i Tatr, artysta-malarz p. Cieckiewicz. — Koło T. S. L. nabyło wyłącznie prawo fotografowania dworca na widokówki.

Łańcut, d. 12 września. (Otwarcie gimnazjum). Odbiło się tu uroczyste objęcie w zarząd państwowy dotychczasowego prywatnego gimnazjum realnego, założonego przez powiat i gminy. Połączone z niem było poświęcenie budynków, w których nowo szkoła średnia jest tymczasowo, ale bardzo dobrze umieszczona. Dokonał go ks. biskup Płachecki z Przemysła, zwracając się następnie z wzniosłymi i gorącymi słowami do zgromadzonych, poczem przemawiał burmistrz CetnarSKI, poseł Żardęcki jak i dotychczasowy kurator zakładu, wiceprezydent kraj. Rady szkolnej dr DembowsKI i kierownik gimnazjum Koprowski.

Tarnów, 12 września. (Z Rady powiatowej. Odnośnienie. Kronika policyjna). Po przebiegu 2 miesięcznej przerwy odbyło się onegdaj posiedzenie Rady powiatowej, na którym odczytano sprawozdanie Wydziału powiatowego z czynności za czas od 21 czerwca do 6 września. Według sprawozdania odbył wydział 4 posiedzenia i zatwierdził uchwały rad gminnych, z których najważniejszą jest uchwała Rady gminnej w Siedliszku, mocą której postanowiono zaciągnąć w gminnej kasie

pożyczkowej pożyczkę w kwocie 2600 K na pokrycie konkurencyj na budowę szkoły. Sprawę wydawania krągów betonowych na studnie po zniesieniu cenie zatwierdzono. W czasie objętych sprawozdaniem odbył wydział powiatowy ścisłe lustracje w 15 gminach. Budowę drogi kolejowej z Żuchowicy do Plesny ukończono w robotach ziemnych, również budowę drogi z Szywałdu do Pilzna, dla projektu budowy drogi Skrzyszów—Łęka—Zabłędza wykonano zdjęcia. Rekursy niektórych stron konkurencyjnych do regulacji Białej zatwierdzono w ministerstwie rolnictwa, co wydział powiatowy podał do wiadomości.

W dalszym ciągu posiedzenia zatwierdzono sprawę nadania stypendyj „jubileuszowych“: stypendium w kwocie 400 kor. nadano Janowi Matejce, absolwentowi szkoły przemysłowej w Krakowie, a 600 K postanowiono rozdzielić między najuboższe gminy: Dąbrowkę Szczepanowską, Lubinkę i Meszną szlachecką na pokrycie 120%, prestacji szkolnej. W końcu uchwalono sprawę zatwierdzenia przepisów wodociągowych dla m. Tarnowa, wybrano dra Goldhammera delegatem do szkoły przemysłowej uzupełniającej i na wniosek ks. marszałka Żygułłowskiego wysygnowano na koszt obchodu grunwaldzkiego K 600.

P. Ludwik Popper, młynarz tutejszych młynów parowych firmy Szancer i Mascher, za 40-letnią w tym przedsiębiorstwie pracę otrzymał medal honorowy.

Skutkiem często ponawiających się kradzieży i włamań w ostatnim czasie, wydała tutejsza policja do mieszkańców odezwę z ostrzeżeniem — nadto organy policyjne tak sprawnie zaczęły działać, że znaczna część rzemieślników gruszących znalazła się pod kluczem. W ostatnich dniach okradziono kupca Samuela Mendla na 250 kor. Majerowi Wundelowi, właścicielowi sklepu jubilerskiego, skradziono większą ilość kołczyków złotych, pierścionków, łańcuszków i t. d. na 2000 K. Policji udało się stwierdzić, że kradzieży spełnili: Walenty i Bolesław Batkowie, Jan Klebasa, Józef Czekalski i Józef Szczerba. Przy aresztowaniu Batki znaleziono w jego kieszeniach większą liczbę przedmiotów, pochodzących z kradzieży. Z. Z.

Zakopane, 13 września. (Rodzina Klimka Bachledy).

Komitet dla zaopatrzenia rodziny i uczczenia pamięci ś. p. Klimka Bachledy, na zebranie w dniu 11 bm., uchwalił oddać sprawę zabezpieczenia życia rodzinie zmarłego ścieśnieniu komitetowi miejscowemu, w którego skład weszli pp.: wójt, Józef Cursz, dr Kazimierz Dziński, Maciej Gąsienica, Florian Grzechowski, ks. prałat Kaszalewski, komisarz klimatyczny, Stanisław Matysiński, Ferdynand Tabbeau, hr. Władysław Zamotyński. Komitet uprasza o nadsyłanie dalszych składek na ręce p. Stanisława Matysińskiego w Zakopanem.

Stanisławów, 13 września. (Przyznanie się szpiega. — Fałszowanie książeczek Kasy oszczędności). Szpieg Jan Exposito, który wpadł w ręce stanisławowskiej policji, zrezygnował z obrony, polegającej na wypieraniu się, i przyznał się do winy. Exposito sędzi już w aresztach sądowych. Rozprawa sądowa odbędzie się niebawem.

Aresztowano tu niejakiego S. Meiselsa z Nadworny, który się dopuścił dwukrotnego fałszowania kwot wkładowych w książeczkach Kasy oszczędności. Raz kwotę 5 kor. przerobił na 600 kor., a drugim razem 2 kor. na 10.000 kor. sfalszowawszy przytem podpisy kasyerów. Sprawę zajęła się prokuratura.

Zatrucie mięsem. Ze Złoczowa donoszą: W niedzielę przygotowane na tutejszym dworze kolacyjnym obiady dla dwóch batalionów 35 pp. wracających z manewrów do Lwowa. W parę godzin po spożyciu obiadu wszyscy żołnierze dostali strasznych kurczów. Z początku myśleli, że to cholera, ale wnet się przekonano, że kurcze te powstały wskutek tego, że mięso było zgnile i że wytworzyły się w niem ptomainy. Na szczęście żołnierze znużeni nie wiele go jedli i dlatego nikt z nich do tej chwili nie umarł.

Ze świata.

Teatr poznański w r. 1910/11. Z Poznania piszą nam:

Nadechający jesienny sezon teatru polskiego w Poznaniu rozpoczyna się 24 września przepięknym „Snem srebrnym Salomei“ J. Stowackiego. Z dzieł wielkiego poety pojawiają się w roku bieżącym na scenie poznańskiej: „Maryja Stuart“, „Mazepa“, „Księża Niezłomni“, „Horstyni“ i „Beatrix Cenci“, część z nich jako wznowiona, część jako sztuki w Poznaniu jeszcze nie grane. Zaznaczyć też należy, że w teatrze poznańskim zastosowano użycie t. zw. dekoracji wielkiej, która pozwala na niezwykle szybką zmianę sceny, np. w „Beatrix Cenci“ 16 zmian dokonano w 3 godzinach.

Z nowych dramatów polskich wystawiony będzie przedewszystkiem „Sokół“ J. Grabowskiego i „Sylwia“ T. Jaroszyńskiego. Z dramatu klasycznego wystawione będą, jako nowości na scenie poznańskiej, „Opowieść zimowa“ Szekspira i „Zbójcy“ Schillera. Z literatury scenicznej obce: „Koncert“ H. Bahra i popularny już na innych scenach polskich „Tajfun“.

Niezwykle interesująco przedstawia się sezon operowy. Na początek daną daną będzie premiera nowej, nigdzie dotychczas nie wystawianej opery M. Świeżysłowskiego, pt. „Ksenia“, skomponowanej do tekstu A. Urbanieckiego. Dalej obok „Hrabiny“ S. Moniuszki, wystawi teatr poznański „Jawutę“, mało znaną operę tegoż kompozytora. Z dzieł obcych „Faust“.

Operetkę, która w Poznaniu zastępuje dział fars, rozpocznie „Baron cygański“, poczem pójdą „Mawetny jesiennie“ i „Kryśka leśniczanka“.

Personal teatru poznańskiego przedstawia się następująco: Opera i operetka łącznie z chórami osób 70, orkiestra 26, dramat 40. Poziom artystyczny przedstawień podniesie niewątpliwie pozyskanie przez dyrekcję takich sił, jak Konstancja Bednarzewska i p. Wanda Hendrichowska, znana sopranistka z opery lwowskiej.

S. p. Stanisław Słomiński. Z Chicago donoszą: Dnia 26 sierpnia umarł powszechnie znany dywagat Stanisław Słomiński. S. p. Słomiński był jednym z najstarszych polskich osadników w Chicago, a pracownicą swoją (chorągiew, ornatów itd.) prowadził od przeszło 40 lat. Słynie on dziś w całym kraju, jako jedna z najlepszych tego rodzaju. Na wystawie powszechnej Kościuszkowskiej we Lwowie, pracownia Słomińskiego otrzymała dwa medale i dyplom za artystycznie wykonane prace.

S. p. Słomiński należał do różnych Towarzystw polskich, a w pierwszym rzędzie do Związku Narodowego Polskiego, którego był jednym z założycieli. Wstąpił bowiem do Z. N. P. 21 lutego 1880 roku i miał numer porządkowy 138. Był także przez dwa lata wiceprezosem, a następnie dyrekto-

rem Związku N. P., oraz delegatem kilku Sejmów, a jego żwawych ród i wnieśliwść ma dobro naszej organizacji chętnie słuchano. Liczył lat 71.

Kongres dla szkolnictwa handlowego. Z Wiednia donoszą pod datą 13 b. m.:

Wczoraj rozpoczęły się w Wiedniu obrady IX międzynarodowego kongresu dla szkolnictwa handlowego, pod protektoratem arcyks. Salwatora. Obramem przewodniczący radca dworu Geleisch. Z Krakowa w bawia na kongresie dyrektor akademii handlowej Kannenberg, prof. Ippold, Nycz, Weigt, Skalski i wicesekretarz Izby handlowej dr Josefert. Ogół uczestników, zastępujących instytucje i szkoły handlowe z całego świata, dochodzi do tysiąca osób.

Obrady rozpoczęły się wygłoszeniem referatu na temat: „Jakimi środkami można obdźić i rozszerzyć zainteresowanie dla obcych krajów“. Bardzo żywną dyskusję wywołał referat, wygłoszony przez prof. Leitnera z Berlina, omawiający stanowisko umiejętności handlowych w wyższych szkołach handlowych. Obrady potrwać do piątku.

Ślub. W Chochołowie pod Zakopanem odbył się ślub panny Cezaryi Baudouin de Courtenay, córki profesora Uniwersytetu petersburskiego z panem dr Maksem Vasmerem, docentem uniwersytetu petersburskiego. Ślub dawał ks. poseł Rzeszódka.

Publiczne ofiarności polecamy Antoninę z Dobromiśkich Horabikową, wdowę po ofierze rewolucji w Saratowie w r. 1905, obłożonej chorobą i niezdolną do żadnej pracy, a niemającą żadnej rodziny, opieki i środków do życia. Horabikowa mieszka przy ul. Grodzkiej, l. 8.

Składki. Zamiast wieńca na trumnie ś. p. Wł. Gasiorowskiego złożył Baranowski 5 K na przytulisko Brata Alberta.

Na zakład F. Żurawskiej złożył p. Zdzisław Zdanowicz 10 K, jako przegrany z zakład p. Franciszka Zopotnia.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego w Krakowie.

We środę: „Noc listopadowa“.
We czwartek: „Za-szarowane koło“.
W piątek: „Tajfun“.
W sobotę: „Złoty wiek rycerstwa“.

Repertuar teatru ludowego.

We środę: „Błagie polityczni“.
We czwartek: „Szalawit“.
W piątek: „Ofiary caratu“ (popularne)
W sobotę: „Meier Eznofowicz“.
W niedzielę po południu: „Zemsta“; wieczór: „Meier Eznofowicz“.

Dział ekonomiczny.

* Opusty podatkowe. Krajowa dyrekcja skarbu zawiadamia, że w r. 1910 należy się następujące opusty w podatkach bezpośrednich: w podatku gruntowym opust w wysokości 15 proc., zaś w podatkach domowych, z wyjątkiem podatku 5 proc. od dochodu z budynków czasowo uwolnionych od podatku domowego, opust w wysokości 12-5 proc. Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków ma być przypisany i pobierany w roku 1910 tak, jak w roku ubiegłym w wysokości 10-10.

* Mięso argentyńskie w Tryeście. We czwartek z Wiednia do Tryestu wyjechał niezwykły wycieczka. Składać się ona będzie z burmistrza i radców miejskich, profesorów, przemysłowców, reżentów, prześrodkami rozmaitych spółek spożywczych i z większej grupy pań — gospodyń domu. Z Krakowa bierze w niej udział prof. Bujiwid. Wycieczka ta jedzie do Tryestu, ażeby wziąć udział w dokonywanych tam próbach mięsa argentyńskiego, przywiezionego w stanie zamrożonym.

Pierwsza próba mięsa odbyła się onegdaj na pokładzie parowca „Alice“, który je przywiózł, w obecności prezydenta miasta Tryestu dra Valerio i posła dra Pittaro oraz licznych grona innych osób. Parowiec „Alice“ jest specjalnie urządzone do przewozu argentyńskiego mięsa. Znajduje się ono na nim w dwóch chłodniach, z których jedna obejmuje 42, druga 30 kwadratów metrów. — Obie pomieszczenia mogą około 400 metrycznych centnarów mięsa. W Argentynie wkłada się mięso w łódź już na fermie, na której odbywa się rzeź bydląt. W stanie zupełnie zamrożonym dostaje się ono na okręt do owych chłodni, w których temperatura podczas całej podróży, a nawet pod równikiem, nie podnosi się nad — 10 stopni Celsusa.

Dzięki tej niskiej temperaturze mięso to przybywa do Europy, mimo kilkunastogodzinnej podróży w stanie zupełnie żywym.

Dokonane onegdaj w Tryeście próby stwierdziły, że w zupełności. Wydobyte z chłodni parowca „Alice“ mięso, które było w drodze przed dni 33, zewnętrzny wygląd nieczem się nie różniło od mięsa świeżo zabitych zwierząt, miało kolor czerwony, a nie szary lub czarny, jaki przybiera mięso, wystawione przez czas dłuższy na wpływ powietrza. Przy dotknięciu okazało się tak samo jednolite, jak świeże. Nigdzie nie zauważono najmniejszych oznak rozkładu, ani na mięśniach, ani na łożu, ani przy stawach, gdzie zwykle najwcześniej rozpoczyna się pędnia. Wszyscy, którzy brali udział w onegdajszej próbie, stwierdzili, że mięso to wygląda nawet apetyczniej i okazałej, niż mięso krajowe przednich gatunków.

Dalej — podczas danego dla uczestników próby śniadania — przekonano się, że mięso argentyńskie, mimo tak długiego mrozenia, ma smak wyborny i to w każdym rodzaju przyprawie, czy jako gotowane, czy jako pieczone. Chwalono tak samo rosoł, jak i soczysty rostbef. Nikt nie zauważył żadnych śladów zależałości lub chociażby nawet nieprzyjemnego zapachu.

Mięso to nadaje więc znakomicie do importu. Z Wiednia telegrafują: Rada miejska uchwała wczoraj jednomyślnie wezwać rząd do wprowadzenia mięsa z Argentyny.

* Przywóz nierogacizny. Z Tryestu telegrafują: Rząd zezwolił na przywóz 1500 świń z Włoch, 1000 świń przeznaczonych jest dla targu wiedeńskiego a 500 dla praskiego.

Z miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie, 13 września. Na owoce i kóz 42, nierogacizny rogatego 199, cieląt 182, owiec i kóz 42, nierogacizny bezroga 352, razem 778 zwierząt

MAGAZYN MEBLI Niemczynowski i S-ka
i
wyróbów tapicerskich Stanisław Stachowski

przy ul. Sławkowskiej l. 6.
vis à vis Hotelu Saskiego.

5999 16 25

poleca obficie zaopatrzone magazyny mebli stylowych wszelkiego rodzaju, dywany, pokrycia meblowe z pierwszorzędných fabryk, przybory dekoracyjne, firanki, portyery, chodniki, koce, kołdry, pościel, oraz doskonałe wyroby tapicerskie. Próbkę materyałów i tapet na żądanie odwrotną pocztą.

Nowości futrzane K. i R. MOOR, Kraków, Grodzka 32. Telefon 17

są już gotowe na rok 1910

Futra gotowe i na sztuki sprzedajemy taniej, aniżeli w sezonie zimowym 5924 13 24

Księgarnia Feliksa Osta w Brodach

polecane nowe wydawnictwa:

Jauchot G. Polska nieśmiertelna, tłum. M. Starzyńska, przedmowa L. Włodki 3—
Faber O. Fr. W. Przenajświętszy Sakrament, czyli dzieła i drogi boże 5—
Wężyński L. Majster ciesielski. Wspomnienia z powstania styczniowego i serybryjskiej katorgi 1863—1869 2—
Wissowa K. Niemcy a Polska, materyały do nauki historii literatury niemieckiej Rydel L. Królowa Jadwiga. 120
Wspaniały album, obejmujący 326 str. druku i przeszło 160 ilustracji, z tego część wykonana drukiem trójbarwnym. — na szczególną uwagę zasługują cztery rycin y Matejski — dotąd nigdzie nie reprodukowane. Oprawa piękna i gustowna. Cena egz. 30—
Szczegółowy prospekt służyć na życzenie. 6489 3 5

WŁ. TOMASZEWSKI

Kraków, Rynek 16, uwylotu Grodzkiej.

Świeczniki elektryczne. Lamy naftowe i spirytusowe. Porcelana zwykła i zbytkowna. Szkła francuskie i czeskie. Srebro Christofia. Pamiątki z Krakowa w wielkim wyborze.

Kto zechce

udzielić lekcji śpiewu solowego bogiej panience, która chciałaby kształcić swój głos, a niema odpowiedniego nauczyciela. Łaskawy dobroczyńca raczy zgłosić listownie pod lit. Z. W. do Agencji dzienników, Kraków, Sławkowska 2. 6535 2 3

Bandaży rypurowe

bardzo praktyczne.

Wielka doniosłość i znakomitość dla osób cierpiących na przepukliny pachwinowe. Poleca jaski bez żadnych sprężyn bardzo lekkie, fahowy bandażysta 5401 11 0

Antoni M. Mirkiewicz

Kraków, Mostowa l. 4.

Jako ulepszone, udoskonalone i nowo wynalezione swoich systemów, wygodne w noszeniu bez żadnych dolegliwości, nawet we większych wypadkach, pod nazwą „Herkules”, „Regulator” oraz zabezpieczające przed rypurą, dla osób zajętych przy cięższej pracy, jakoteż dla doświadczonych czystego kaszlu, przy dławianiu, zatwardzieniach i t. p. nateżeniach paski pod nazwą „Polonia”. Gwarancja ogólna, liczne oznaczenia. Listowne objaśnienia. Ostrożnie przed błagą niefachowych, którzy wprost wyrzyskują. — Na żądanie wyjeżdżam.

MOLE!

Fenilin do wyniszczenia moli z zarodkami w sukniach, futrach i meblach. Flakon K 120.
Ziółka antymolowa do przechowania futra, suknie, portyery, firanki i meble. — Sztuka 6 h. 3913 29 0
Papier antymolowy ochrania od moli futra, suknie, portyery, firanki i meble. — Sztuka 6 h.
Grylon wytruwa szwabry, karakony, stonogi, karaluki, świerszcze, szczy-pawki, prusaki i t. p. — Flakon 60 h.
Miketon niezawodny środek do tepienia pluskw. — Flakon 1 K.
Proszek perski do wygubienia pcheł i t. p. owadów. Paczka 10 i 20 h. — Flakon 40 i 60 h.
Poleca

JAN INNATOWICZ

w Krakowie, Sukienice 20.

Niema lepszego mydła toaletowego jak: Krajowe Mydła przefiltrowane higieniczne W. Bracha z Tarnowa.

Herbata z Brodów Od dawien dawna z swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą
Herbatę rosyjską zbioru majowego, poleca handel 73 100
W. ADAMOWICZA w Brodach na pograniczu rosyjskiem
1 funt „Familiijnej” bardzo dobrej K 280
1 funt „Melange de Moskou” w oryg. opak., najlepszej 5—
1 funt „Imperial” cesarskiej, w oryginalnem opakowaniu 7—
1 funt „Okruhów”, z najlepszych herbat kwiatowych 240
Kawa Ceylon palona gorącym powietrzem 1/2 kg. K 160 i 220
Bullon wołyński 1 kilo K 640

Do odstąpienia
Kraj. Przedsiębiorstwo fabryczno-handlowe we Lwowie, dobrze prosperujące nadające się dla inteligentnego kupca tylko rz. katolickiej religii. 6504 3 6
Potrzebna gotówka koron 40—50.000. Zgłoszenia pod „Interes W. H.” do biura Sokolowskiego we Lwowie, pasaż Hausmanna.

Magazyn i Pracownia sukien męskich
MARCINA CZAJI i WŁ. RECHOWICZA
Kraków, ulica Mikołajska L. 24
polecane na sezon obecny wielki wybór materyałów modnych, krajowych i oryginalnych angielskich. 201 84 104
Wykończenie artystyczne, ceny przystępne.

Największy i najstarszy w kraju skład maszyn do szycia i haftu
Józefa Iwanickiego w Krakowie (Hotel Pollera)
polecane maszyny do robót wszelkiego rodzaju jako to: krawieckich, szewskich, kuśnierskich, trykotowych itp. Dogodne opłaty ratalne. Wielki wybór jedwabiu, nici, bawełny, igieł, oliwy i części składowych. We wzorowo urządzonej pracowni mechanicznej wykonują się wszelkie naprawy z ścisłą dokładnością. Co 50-ty szczęśliwy odbiorca otrzymuje maszynę gratis, zaś co 100-ta maszyna idzie na dar grunwaldzki.
Józef Iwanicki, mechanik, Kraków, Szpitalna 32, Hotel Pollera. 4469 24 104

3 główne wygrane po 400.000 frank.
3 główne wygrane po 200.000 frank.
i liczne wielkie wygrane 30.000, 10.000, 6000 itd. na rok następujący
Losy tureckie.
Najbliższe ciągnięcie już dnia 1 października.
Nabyć można za gotówkę po każdorazowym kursie dziennym lub na spłaty miesięczne:
1 los turecki po 8 K lub 10 K
2 losy tureckie „16” „20”
5 losów tureckich „40” „60”
Zestawienie najniższej ceny podług każdorazowego dziennego kursu. Po przesłaniu pierwszego raty przekazem wprost do mnie wysłam dokument sprzedaży, wystawiony po myśli ustawy, przez co rozpoczyna się wyłączne, niepodzielne prawo gry. Na życzenie pierwszą ratę mogę pobrać przez zaliczkę.

EDWARD URBAN
Dom bankowy, Berno (Morawskie), Wielki Plac 23—25 (w domu własnym).
Zlecenia giełdowe załatwia się pod bardzo przystępnymi warunkami.
Rzecznych, stałych odesprzedawców przyjmuję wszędzie.
Niskie ceny. 6300 2 5 Dobra prowizja

W. BAZES
Kraków, Rynek gł. (Krzysztofory)
polecane
Szkło czeskie i francuskie od najodborniejszych do najtańszych. Wyłączna sprzedaż na Kraków porcelany firmy „Haviland-Limoges”.
Porcelanę i fajansy stojące i wiszące firmy „R. Dittmar i Bracia Brüner” T. A. Wiedeń.
Lampy naftowe z pierwszorzędných fabryk. Najtańsze źródło dla świeczników kryształowych.
Lampy elektryczne utrzymuje stale na składzie różnego rodzaju „Tow. akc. dla przemysłu szklanego” dawniej Friedr. Siemens Neusattl-Elbogen (Czechy).
Flaszki urządzenia hotelowe, kawiarniane, restauracyjne, oraz wyprawy ślubne.
Specjalność: znacznie taniej niż w składach wiedeńskich.
Udzielam kredytu względnie dają na wypłat bez doliczenia nadwyżki. 6064 6 30

Optyk i mechanik, M. Zwilling
Kraków, ulica Sławkowska l. 4.
polecane najtańsze okulary, lornetki ręczne, binokle teatralne, polowe, termometry, dzwonki elektryczne i warsztat reperacyjny. 4661 28 0

Krawiec damski
Józef Gałązka
byli pracownicy firmy Herse w Warszawie i H. Schwarza w Krakowie przyjmują zamówienia z własnych i dostarczanych materyałów. — Specjalność moja: Kostiumy angielskie, okrycia, spodnice amazonki, wierzchy i spody do futer, peleryny, płaszcze etc. Krój i wykończenie piękne. Ceny przystępne.
Kraków, Floryańska 16. 6453 3 0

Schichta
mydło
marka jeleni
jest i pozostaje
zawsze
najlepszym!
Schichta fabryka Mydła znajduje się w CZECHACH jest zatem przedsiębiorstwem austriackiem.
Kapitał austriacki! Właściciele austriaccy!

C. k. austr. koleje państwowe. Wyciąg z rozkładu jazdy

ważnego od 1 maja 1910 włącznie (czas środk. europ.).

Odechodzą z Krakowa:
12.12 w nocy (osob.) do Podwołoczysk.
3.07 w nocy (posp.) do Czerniowiec.
4.40 rano (osob.) do Oświęcimia.
6.05 r. (posp.) do Lwowa i Podwołoczysk i do Jekana (połączenie do Stróż, Jasła, Chyrowa i Strzja).
6.45 r. (posp.) do Podwołoczysk, Stanisławowa i Iekana.
7.15 rano (posp. sezon.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.
8.00 r. (osob.) do Podwołoczysk (połączenie do Stanisławowa, Strzja, Nadbrzezia, Rawy Ruskiej).
8.30 r. (miesz.) do Wieliczki.
8.40 r. (osob.) do Kocmyrzowa i do Mogiły.
9.02 r. (osob.) na linię transwersalną do Suchy, Wadowic, Zwardonia, Żywiec, Zakopanego, Gorlic, Zagórz, Lwowa i Husiatyna.
10.30 rano (osob. sez.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.
11.00 r. (osob.) do Podwołoczysk, Iekana, Stanisławowa, Jasła, Stróż, Sokala, Strzja, Kopyczyńca, Grzymalowa.
1.15 r. (osob.) do Suchy i Oświęcimia.
1.30 pop. (miesz.) do Wieliczki.
1.45 pop. (osob.) do Mogiły i Kocmyrzowa.
2.53 pop. (pospiezny) do Lwowa z połączeniami do wszystkich odnóg.
8.05 pop. (osob.) do Tarnowa, Szczecina, Stróż, Jasła i Nowego Sącza.
8.45 pop. (osob. sez.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.
5.32 wiecz. (osob.) do Rzeszowa.
7.15 wiecz. (miesz.) do Tarnowa.
7.40 wiecz. (miesz.) do Wieliczki.
7.50 wiecz. (osob.) do Kocmyrzowa.
8.00 wiecz. (osob.) na linię transwersalną do Suchy, Nowego Zagórz, Żywiec, Gorlic, Przemysła i Tarnopola.
6.28 wiecz. (pospiezny) do Iekana, Bukaresztu, Konstancji i Konstantynopola.
9.00 wiecz. (osob.) do Podwołoczysk i Lwowa.
10.35 wiecz. (osob.) do Lwowa, Wieliczki, Jasła, Rzeszowa, Przemysła i Strzja.
11.40 w nocy (osob.) do Wieliczki.
11.59 w nocy (osob.) do Suchy, Zakopanego i Nowego Sącza.

Przychodzą do Krakowa:
12.40 w nocy (posp.) z Czerniowiec.
8.32 rano (osob.) z Podwołoczysk.
5.07 r. (osob.) ze Lwowa, Przemysła, Chyrowa, Nowego Zagórz i Rozwadowa.
6.00 r. (osob.) z linii transwersalnej od Nowego Zagórz, Jasła, Nowego Sącza.
6.49 r. (express) z Iekana, Lwowa, Bukaresztu i t. d.
7.38 r. (miesz.) z Wieliczki.
7.40 r. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
7.55 r. (osob.) z Oświęcimia.
8.25 r. (osob.) z Tarnowa. Kursuje od 1 czerwca do 30 września włącznie.
8.45 r. (osob.) z Podwołoczysk, Lwowa, Nowego Sącza.
10.35 r. (miesz.) z Oświęcimia do Podgórz.
11.35 r. (miesz.) z Wieliczki.
1.00 pop. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
1.12 pop. (osob. sez.) z Tarnowa w niedzielę, czwartki i święta.
1.27 pop. (osob.) ze Lwowa, Sącza, Jasła.
2.04 pop. (osob. sez.) z Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.
2.22 pop. (pospiezny) ze Lwowa.
3.30 pop. (osob.) z Wieliczki.
4.45 pop. (osob.) z linii transwersalnej od Sambora, Nowego Zagórz przez Suchy.
5.45 wiecz. (osob.) z Tarnowa.
6.10 wiecz. (osob.) z Wieliczki.
6.22 wiecz. (osob.) z Podwołoczysk.
7.10 wiecz. (osob.) z Kocmyrzowa.
8.10 wiecz. (posp. sez.) z Zakopanego i Rabki kursuje od 15 czerwca do 30 września włącznie.
9.12 wiecz. (osob.) z Oświęcimia i Alwerni.
9.25 wiecz. (posp.) z Podwołoczysk i Iekana.
10.10 wiecz. (posp.) ze Lwowa. Kursuje od 15 czerwca do 30 września włącznie.
10.40 wiecz. (osob.) z Rzeszowa i Jasła.
11.00 w nocy (osob.) z N. Sącza i Zakopanego.

Rozkłady jazdy w formie kieszonkowej są do nabycia po cenie 30 hal. na stacjach c. k. Kolei państw., u konduktorów, jakoteż w Krakowie w biurze spedycyjnem Bujarskiego, w księgarni Krzyżanowskiego, w cukierni Maurzkiego, w handlu Fischera (linia A—B) i w handlu Porębskiego i Ziemiara.

Zarząd folwarku Wolowice
ma do sprzedania około 6 cet. metr. **jabłek** zimowych kuchennych, bardzo trwałych, po cenie 20 kor. za 100 kg. z dostawą do Krakowa. Powyższy Zarząd będzie miał na wiosnę w maju i czerwcu 1911 r. do sprzedania większą ilość **szparagów**. Zgłoszenia przyjmują Zarząd, p. Czernichów. 6574 3 3

Mleko bułgarskie i kefir z dostawą do domów. Podziękowania do przegłądnięcia w księdze zakładu. „Laktol” Podwale 5. 6066 6 0

Maszyna do pisania Oliver z piśmem widocznym, zaraz do sprzedania. Wiadomość we fabryce wody sodowej, Szlak 7. 5502 25 75

Szyb i luster dostarcza tanio do każdej stacji kolejowej 6256 14 0
Biuro towarowe dla handlu i przemysłu Kraków, Starowiślna 27.

Wytwory VICHY z naturalnych soli francuskich źródeł rządowych.
Pastilles Vichy-Etat 2-3 kawałki po jedzeniu ułatwiają trawienie.
Sel Vichy-Etat do przyrządzania sobie wody Vichy. 3845 7 9
Comprimés Vichy-Etat do przyrządzania wody alkalicznej.

Zdolny i uczciwy
czeladnik tapicerski znajdzie stałe miejsce. Zgłoszenia pod 3244 przyjmuje Administracja „Nowej Reformy”. 3244 20 0

Tylko Grodzka 42.
Największy konkurencyjny magazyn pod firmą A. Gastman w Krakowie, **ulica Grodzka 42**, polecane na sezon zimowy: Palta, ulstry, szlifery, ubrania marynarkowe, angielzowe, frakowe i smokingowe, oraz największy wybór dla PP. studentów. — Przyjmuję wszelkie obstarunki z materyj angielskich i francuskich według najnowszej mody. 6282 2 5

Tylko Grodzka 42.

Do siewu.
Pszenice Schireff Square-head i **Wysoko Litewska** z oryginalnego ziarna 2^{si} zbiór.
Żyto Zelandzkie i Hanna produkowane na lekkiej ziemi z oryginalnego ziarna 2^{si} zbiór, półki zapas starczy, ma na sprzedaż 5999 7 7

Zarząd dóbr
Książąt Radziwiłłów w Bałicach.
Po 4 K wyżej ceny targowej za 100 kg. loco Zabierzów
We własnych workach
:: Próbkę na żądanie. ::
Poczta i Telegraf w miejscu
Telefonu Nr 317.

Broń myśliwską wyborne ostrzelaną, w najlepszej jakości, poleca c. i k. n. adw. dostawca
Hanns Konrad, Brück, Nr 2976 (Czechy) Dubeltówki Lancastera ze stal. lufami i łożyskiem o srebrnych prążkach, garnitur z okrywą oprawy, boki i ręczka pistoletowa 16 kal. 38—, 48—, 55—, 62—, 75— K i wyżej. Dubeltówka Hammerless automat. bez kurków, potrójne zamknięcie Greenera, zamek z zabezpieczeniem 112 K. Największy wybór broni i myśliwskiej i rewolworum znajduje każdy w naszym katalogu głównym, który każdemu wysyłamy za darmo, oplaty. 6166

Rozmaite zapachy, Wyielicznica cera, ciemni ol liszaj, szorstkości i pęknięcia skóry. Niszczy pięgi przyszcze, oraz wszelkie nieczystości ciała. Po krótkim użyciu widocznie są najlepsze rezultaty. Do nabycia w wyłącznym składzie fabrycznym
Skład apt. „Sanitas”, Kraków, ul. Długa 18.

Technik budowlany

absolwent szkoły przemysłowej, z 2-letnią praktyką, poszukuje zajęcia. Zgłoszenia pod G. H. poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego. 6506 8 4

Osoba młoda

energiczna, poszukuje miejsca zarządzającej większym domem, sklepem, cukiernią, hotelem, lub do towarzystwa. Willa „Marya“, Krupówki, Zakopane. Zarządzająca Olga W. 6508 8 8

Praktykant

z inteligentnego domu, z ukończoną 4 kl. gimn., mówiący dobrze po niemiecku, znajdzie umieszczenie w drogerii Fr. Tanewskiego w Białej. 6457 3 8

HYGIENICZNE
TUTKI I BIBULKI
CYGARETOWE

Stanisława

Kraków
..... Lwów
Tarnów

Wrońskiego

plac Szczepański 2.
ulica Teatralna 1. 5.
plac Sobieskiego 5.

Konfekcja futrzana poniższej firmy, utrzymując rzeczywiście zdolnionych przykrawaczy, jest w stanie iść dzisiaj za koniecznym postępowaniem czasu i dać PP. możliwość unikania wieńdeńskiej tandety.

Synowie**Dogodne spłaty.**

6554 1 2

Panna

Niemka, znająca się na krawieczynie i bieliznie, poszukuje posady jako bona lub do zarządu domu. Zgłoszenia pod S. S. 25. poste restante Kraków. 6545 3 8

Do sprzedania

folwark pod N. Sączem, 15 minut od Rynku. Bardzo ładne położenie, gruntu 41 mórg, łąki, budynki, inwentarz żywy i martwy, w najlepszym stanie. Dług bankowy 4 1/2%, 13.000 koron. Wiadomość: A. T. poste rest. Nowy Sącz. 6551 2 8

Kandydatka wydziałowego kursu nauczycielskiego w Krakowie przyjmie koleżankę na mieszkanie pod przystępnymi warunkami. Wiadomość: Z. R. 8. poste rest. Kraków. 6552 2 8

Motocykl

5 HP., z bocznym wózkiem, z 2 przełożeniami, lampą acetylenową, kompletny, tania zaraz do sprzedania. Wiadomość: ulica św. Krzyża 1, od 12 1/2—3 godz. w południe. 6511 4 5

Nauczyciel gimnazjalny

przygotowuje gruntownie ze wszystkich przedmiotów do egzaminów w krótkim czasie. — Adres: J. S. poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego. 6514 3 5

Ukończony słuchacz filozofii

udziela lekcji uczniom i uczennicom szkół średnich. Przygotowuje do egzaminów; czy języka niemieckiego i francuskiego. Żądania umiarkowane, ewentualnie za pokój umiarkowany. Adres: A. Silberschütz, Uniwersytet. 6522 4 3

Panna z ukończonym seminaryum, władająca tak w piśmie jak w słowie językiem polskim i niemieckim, pisząca biegle na maszynie, poszukuje zajęcia biurowego. Zgłoszenia L. L. 200. poste rest. Kraków. 6576 2 8

Instrowany cennik bandażi i sposobów leczenia przepukliny za nadesłaniem 30 halerzy w markach wysyła M. D. Polaczek w Samborze. 6455 5 0

Młody człowiek z Królestwa, izraelita, władający w mowie i piśmie płynnie językiem franc., angielskim, niem., ruskim i polskim, szuka jakiegokolwiek odpowiedniego zajęcia. — Ostatnie 10 lat przebywał za granicą (w Anglii i Francji). Pisemne zgłoszenia pod J. E. do Agencji dzienników, Kraków, Sławkowska 2. 6487 3 3

Panna biurowa

int., znająca rach. państwową, może objąć zaraz posadę biurową lub kancelar. tylko w Krakowie. „Edwarda M. C.“ poste rest. Kraków, za okaz. kwitu inseratowego. 6439 5 5

Majątek ziemski

położony w środkowej Galicji, obejmujący 756 morgów roli i łąk, tudzież 2844 morgów lasu, w czym 1464 morgów lasu od 50 do 70 lat, jest z wolnej ręki do sprzedania. Blizszych wyjaśnień udziela biuro notaryalne **Dra Tadeusza Starzewskiego** w Podgórzu. 6501 8 6

GRZYBKIE

drobne główki, wo winnym occie i korzeniach przewybornie marynowane, baryłki 6 1/2 kg. za 9 kor., 5 baryłek za 42 kor., rydzo, główki, tak samo marynowane, baryłka 6 1/2 kg. za 8 kor., 5 baryłek za 35 kor., grzyby suszone, bardzo dobre, białe, 1 kg. za 5 kor., 5 kg. za 23 kor., wysyła za zaliczką Antoni Kostecki, Svratouch 175 u Hlinska, Cechy. 6586 2 2

Do wynajęcia

zazwyczaj od 1 października

3 pokoje słoneczne, przedpokój, kuchnia, łazienka, spiżarnia, oświetlenie elektryczne etc., pralnia na strychu z urządzeniem.

Topolowa 48.

Wiadomość na miejscu lub u budowniczego **Kleinbergera**, Grodzka 69, tel. 1567. 6547 3 20

M. Beyer i Spółka

Kraków, Sukiennice 12-14.

Skład płócien i bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej. — Całe wyprawki dla młodzieży szkolnej są gotowe na składzie. 6760 8 0

Świece Apollo

Sa wówczas tylko prawdziwe, jeśli na gnie każdej świecy wyryte jest imię a na boku słowo „Apollo“

Na długie wieczory!

Istniejąca od dawna

6483 1 0

Wypożyczalnia książek pod firmą J. Gumplowicz

znajduje się stale i niezmiennie przy **pl. WW. Świętych 1. 8** i poleca wszelki wybór nowych dzieł beletrystycznych i naukowych w rozmaitych językach, jak również bogato zaopatrzony dział książek angielskich.

P. T. abonentom z prowincji wysyła się książki w specjalnych skrzynkach.

w Krakowie, plac WW. Świętych L. 8.

Założona 1842 r.

C. k. uprzyw. fabryka elewatorów i maszyn

Ferdynand Grün
Wiedeń, VI/2., Mollardgasse 51. Telefon 3999.

Specjalna fabryka nowoczesnych elewatorów budowlanych, ciężarowych i towarowych ręcznych i motorowych.

:: Windy do potraw ::

Maszyny do wyrobu betonu i zaprawy wapiennej. Windy budowlane i żorawie.

Wynalazca i wyłączny wytwórca patentowanych uniwersalnych elewatorów ręcznych i elektrycznych do cegły i wapna. 6332 6 6

Generalne zastępstwo na Galicję

J. Holzer

Zwierzyńciec (pod Krakowem).

Zmiana lokalu!

Zakład pogrzebowy „Concordia“ JANA WOLNEGO

przeniesiony na Plac Szczepański L. 2 (dom własny). — Telefon Nr 331.

Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych, oraz sprowadzania zwłok ze wszystkich krajów europejskich. 311 66 0

Do wynajęcia

pokoje kawalerskie, umeblowane, z elektryką i łazienką, Pędzichów 18. 6598 2 4

Parcela budowlana

148 sążni [] nadająca się pod dom z ogrodem lub duże oficyny, w najzdrowszej części miasta położona i przy zabudowanej już ulicy. Jest do sprzedania, bez pośrednictwa. Wiadomość: Plac Jul. Kossaka 1. 7, I p., drzwi 1. 6. 6397 2 5

W Wadowicach

w Rynku, jest do sprzedania piętrowa kamienica pod korzystnymi warunkami. Zgłoszenia listowne przyjmuje Administracja pod **6419**. 6419 3 3

Technikum Altenburg

Dyrektor: Profesor A. Nowak.

Działy: maszynowy, elektryczny, papierowy, samochodowy, gazowy i wodny, 5 laboratoriów.

Programy za darmo. 360 6 6

Młoda

inteligentna panią z dobrej rodziny, pragnie na tej drodze poznać również inteligentnego mężczyznę, w celu matrymonialnym. Anonimy pozostaną bez odpowiedzi. — „Stokroćka“ poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego. 6529 3 3

Pierwszorządna w kraju

znana i dobra opinia ciesząca się instytucją daje możliwość zdobycia sobie stałej egzystencji przez wytrwałą czynność. Dla mężczyzn posiadających nieco energii łatwy zarobek. Zgłoszenia pod „Warto próbować“ poste rest. **Kraków**. 6497 2 3

Seminarzysta

przyjme lekcję. Zgłoszenia: „Barka“ poste restante Kraków. 6602 1 2

Meble używane

różne, fortepiany krótkie, pianina, maszyny do szycia, także zastawione, kupuje katolicki handel używanych mebli i innych rzeczy, ul. św. Jana 1. 14, sklep. 6396 4 10

Długoletnia uczennica E. Salmońskiej

udziela lekcji muzyki pod skromnymi warunkami. Ulica Garbarska 16, II p., na lewo. 6443 5 8

Młoda osoba

z dobrej rodziny poszukuje męża w średnim wieku na odpowiednim stanowisku. Posiada własne utrzymanie. **Stoła Rabka 2.** 6459 4 9

Rabka. Pensjonat w Rabce przyjmie gości na sezon zimowy. Rabka 1, pensjonat. 6460 4 11

Majątek

w powiecie Wadowickim; 330 morgów, sprzedaje: Spółka rolniczo-przemysłowa w Podgórzu, Rynek 4. 6503 3 3

Stocka

koniak leczniczy

Bastać można wszędzie.

Parowa destylarnia

Camts & Stock, Barcola.

Kraków, Krupnicza 16, I piętro.

zazwyczaj do wynajęcia

pokój frontowy, słoneczny na dwie osoby, z komfortem urządzonej, łazienka na miejscu. Tamże wykutne obiady z 4 dań za 1 60 kor. Dla PP. abonentów taniej. 6609 3 5

C. k. Notaryusz w Suchoj

poszukuje rutynowanego pomocnika kancelaryjnego. 6600 3 3

Kamienica

II-piętrowa z ogrodkiem w dzielnicy V (Kleparz) do sprzedania. Wiadomość ul. Długa 61. 6599 3 3

Do wynajęcia

w domu z komfortem urządzonego **3 pokoje** słoneczne, przedpokój, kuchnia z wodociągami i osobnym zamykanym gankiem, spiżarnia, balkon, łazienka, wygódka, w każdej ubikacji światło elektryczne, pralnia, urządzone na strychu, osobna sień i schody dla służby — od 1 października 1910 r. przy ul. Topolowej 1. 46.

Wiadomość tamże lub w biurze A. Czunki, św. Marka 31. 6610 3 16

Jan Linczowski

b. długoletni kierownik pracowni firmy H. Schwarz w Krakowie poleca swą nowo założoną

Pracownię sukien i okryć damskich

w **Krakowie**, ul. Zwierzyniecka 25, parter.

Wykonanie pedantyczne i szybkie, ceny umiarkowane! Wykonuje wszelkie roboty w swój zakres wchodzące, tak z własnych jak i z powierzonych sobie materiałów. 6243 5 6

Sporn i Spółka, Kraków
ul. Floryańska 14. Hotel pod Różą

Największy wybór środków kosmetycznych toaletowych, Perfum, Mydeł, Wód kolońskich, Grzebieni, Szczotek, Luster. Przybory do golenia. Preparaty do barwienia włosów. Francuskie artykuły gumowe.

**: żołądek wzmacniające :
przeczyszczające pastylki**

klinicznie wypróbowane, działają niezawodnie, łagodnie i ustalająco, Prawdziwe tylko z nazwiskiem Barber. Pudełko za 70 hal. i K 2.40. Hell. Geist-Apotheke“, Wiedeń, I., Operngasse 16. Odmnaczone c. h. nagroda państwa

11323052

Rządca drukarni L. K. Górski.